

מ"ת 40158/09/16 - מדינת ישראל נגד גיא כהן

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי
בירושלים

מ"ת 40158-09-16

תאריך: ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016
המבקשת
המשיב

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון
בעניין: מדינת ישראל
נגד
גיא כהן

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד יפעת פנחסי

המשיב ובאת-כוחו - עו"ד מורן שלזינגר

החלטה

1. כללי

החלטה במסגרת בקשה למעצר המשיב שהוגשה על בסיס כתב אישום המייחס לו ניסיון לייבוא סמים מסוכנים, מעל קילוגרם וחצי, של קוקאין מקולומביה. החלטה זו תיוחד למישור הראייתי.

בתמצית הדברים, מתאר כתב האישום מהלך עברייני בו נטלו חלק המשיב, גיסו, **ערן איבגי**, מעורב רלוונטי נוסף מהפזורה הבדואית שיכונה להלן **סלימאן**, ומעורב רביעי, מי שנסע לקולומביה בבקשה שתתואר, יצחק נעמת שכיננו בפרשה - **סאני**. על-פי כתב האישום, הוזמן על-ידי המעורבים מקולומביה, מנוע. לצורך זה, כאמור, טס סאני לקולומביה. במהלך התקופה שבין יוני לבין אוגוסט 2016, העבירו המשיב וערן לסאני כספים שמקורם בסלימאן (באמצעות בנק הדואר ושירות העברת כספים 'western union'), והכל לצורך המהלך. בקולומביה הטמין סאני בבוכנות המנוע קוקאין שרכש בהיקף של 1.580 ק"ג וטיפול בשיגור המנוע לישראל. דא עקא, בלא שידע על כך מי מבין המעורבים, ביום 16.8.2016 ערכו גורמי האכיפה בקולומביה חיפוש, הוציאו מהמנוע את הקוקאין ולאחר הגעת המנוע לישראל בדרך האוויר, הטמינו ביום 27.8.2016 בלשי משטרת ישראל במקום בו היה הקוקאין - שתי שקיות קמח, כל אחת במשקל כ - 650 גרם; בתוך אחת משקיות הקמח הטמינו הבלשים שקית ובה 176 גרם מסם הקוקאין. בהמשך, על-פי כתב האישום,

טיפולו הנאשם וגיסו ערן בכל הקשור לשחרור המנוע מהמכס, אף שילמו על כך, ולבסוף טיפלו בהובלת המנוע למקום מושבו של סלימאן בנגב. בשלביו הסופיים של האירוע, ביום 30.8.2016 הגיעו המשיב וערן לפגישה עם סלימאן ואחרים באוהל בנגב. מעט לאחר מכן, נעצרו, למעט סלימאן שהצליח להימלט.

2. עמוד התווך של התשתית הראייתית - גרסת ערן איבגי

א. גיסו של המשיב, ערן איבגי, בחר בשיתוף פעולה עם חוקריו וגרסאותיו מפלילות, בין היתר, את המשיב תוך שיש בהן כדי לספק פרטים רבים ואף התמונה הכוללת נלמדת בבירור מגרסתו. לצד חיזוקים רבים שיפורטו, מהווה כרסת ערן עמוד תווך לתשתית הראייתית, ומעל לכל צורך אזכיר, שככל שיש מקום לשאלות הנוגעות למהימנותו, ולמעשה, אין הרבה כאלה, אין מקומן בשלב זה כלל.

ב. כבר בהודעתו הראשונה שנגבתה ביום 31.8.2016, בחר ערן בהודיה מלאה בדבר חלקו, תוך מתן פירוט נרחב ביחס לחלקו של גיסו, המשיב:-

לפני שלושה חודשים בערך, גיא גיסי פנה אלי אם אני יכול לנסוע לקולומביה וזהו הוא דיבר, אמרתי לו שכן, בשביל כסף אני אסע לסוף העולם... אחרי זה נקבע תאריך טיסה עם עוד בחור קוראים לו סאני... שאני אסע איתו... גיא תכנן לכל זה, בשביל שאני אשמור על הכסף בשביל לקנות את המנוע מדובר במנוע גדול של יכרות... אני הייתי מקבל את הכסף מגיא, וגיא היה מקבל את הכסף מהבידואי בחור בשם סלימאן נראה לי, ואני הייתי שולח את הכסף לקולומביה לסאני בוויסיונין, אחרי שבזז סאני הרבה כסף, שלחנו לו כסף בערך \$35000, וסאני אמר שהוא שם שתי קילו של סמים אין לי מושג איזה סוג שמים אני לא מבין בזה ואני גם לא דיברתי איתו, כל התקופה שסאני היה בקולומביה גיא היה יוצר איתו קשר, בתקופה שסאני היה בקולומביה התפקיד שלי היה לספק לו כספים כל זה היה דרך גיא, גיא היה אומר לי תשלח לו \$500 או \$1000 תלוי כמה סאני צריך [עמ' 2 שורות 40-21 להודעתו].

ערן ליווה את המיזם העברייני גם לאחר הגעת המנוע לישראל:-

אחרי חודשיים המנוע הגיע לפה. המנוע הגיע אתמול במוצא שבת לא זוכר שעה מדויקת, הלכנו לשחרר את המנוע.. לכל הובלה יש תיק מע"מ מס הכנסה הובלה שילמנו עבור זה 46,000 ₪, הבחור הבדואי נתן את הכסף לגיא אני הייתי יחד עם גיא כאשר הבדואי מסר לו את הכסף, נסענו לבאר שבע אני וגיא שלשום ביום שני נראה לי

עמוד 2

ופגשנו את סלימאן נראה לי קוראים לו סלימאן בבאר שבע בשוק... [שם, שם].

גרסת ערן אף מתאפיינת בפירוט רב:

נפגשנו בשוק בבאר שבע בשעה בצהריים, גיא ירד מהרכב וניגש לבחור הבידואי ולקח את הכסף \$10,000 שזה 37,500 ₪ והלכנו לשלם את התיק לשחרר את המנוע... היום בצהרים קיבלתי טלפון מגיא בשעה 14:30 שהמנוע משוחרר וצריך לארגן הובלה... גיא הצליח לארגן הובלה בזמן הזה אני הייתי בעבודה... וגיא היה בשדה תעופה... היום גיא הלך לשחרר את המנוע, המוביל הגיע לקח את המנוע... ואז גיא התקשר אלי בסביבות 16:30.. אמר לי שהוא נוסע להביא לבדואי את המנוע, אני אמרתי לו חכה אני אסע איתך, כי גיא לא היה מרגיש טוב, גיא חיכה לי בשדה תעופה... כל הזמן גיא היה בהתקשרויות עם ההובלה ועם הבחור הבידואי בשביל שיפגוש אותו, כי ההובלה הגיעה לפנינו בהרבה.. הגענו אני וגיא בשעה 19:30 לפזורה הבדואית ואז המשאית שעשתה את ההובלה יצאה משם... ואז הבחור הבדואי הגיע עם הכלים עם עוד שני אנשים לא מוכרים לי, ונסענו לפרק את המנוע... המנוע היה בחולות, הגענו למנוע אני גיא והבדואי סלימאן ועוד שני בידואים או שלוש אני לא זוכר בדיוק, פירקנו את המנוע... אנחנו היינו אמורים להתחלק חצי חצי, ובחצי שלי הייתי אמור להעביר כסף לסאני וכסף לערן... [שם, שורות 44-77].

למרכזיות המשיב ביוזמה ביטויים רבים, חוזרים ונשנים: "ניסיתי לעשות כסף בכל דרך אפשרית עם גיא, ואז גיא הציע לי את הרעיון להביא את המנוע עם הסמים ואני הסכמתי" [שם, שורות 91-92 וראה גם בהמשך, שורות 104-105]. חוזרת ונשנית בגרסת ערן, מרכזיותו של המשיב במיזם, בפרט נוכח מצבו הכלכלי העגום (פושט רגל): "גיא אמר לי בהתחלה תחשוב על זה כמה ימים ותחזיר לי תשובה, ואז התפתיתי לכסף, כי אמר לי יצא לי מהעסקת הסמים 80,000 ₪ והסכמתי לעזור לו בזה". [שם, שורות 126-127]. בשים לב לטענות ההגנה ביחס למועד בו נכנס המשיב לעבי הקורה, על רקע טענות המבקשת שנמנה המשיב עם העיקריים שביזומים, יוער, שלכשנשאל ערן מי העלה את הרעיון לייבא סמים לארץ ובאמצעות המנוע, ענה כי המשיב יזם הכל [שם, שורות 160-165] וכלשונו: "לפי שלושה חודשים ישבנו נראה לי אצלו בבית ודיברנו על כל מיני עסקים שאפשר לעשות, ואז הוא העלה את הרעיון שלהביא את המנוע שיש בתו סמים" [שם, שורות 171-172].

ג. בהודעתו השנייה שנגבתה ביום 1.9.2016, הוסיף ערן ופירט, כי את הכסף שהעביר לקולומביה, קיבל מהמשיב [שם, שורה 32]; להובלת המנוע לפזורה הבדואית, היה אחראי המשיב [שם, שורה 53], וכי לאחר שסלימאן הטיח בהם כי בשקים יש קמח במקום סמים, **"קצת לפני שהמשטרה הגיעה, גיא שלח הודעה לסאני שיתקשר אליו או יענה לו לטלפון"** [שם, שורה 88]. ובתמצית הדברים, היה תפקידו של המשיב: **"מה שאני יודע זה להביא כסף מסלימאן, ולדאוג שהמשלוח יגיע"** [שם, שורה 128]. המשיב גם היה העיקרי ששמר על קשר עם סאני: **"סאני אף פעם לא דיבר איתי. הוא דיבר רק עם גיא. סאני דיבר איתי פעם אחת כשגיא עשה לי העברת שיחות לטלפון שלי. הוא דיבר איתי שהוא צריך כסף"** [שם, שורות 164-165].

ה. הודעתו השלישית מיום 5.9.2016 מתיישבת עם כל קודמותיה, ונכלל בה פירוט ממוקד של הפרשה לאחר הגעת המנוע לארץ: **"הייתי בקשר כמה פעמים עם בחור בשם אמיר. לא יודע שם משפחה. מנכ"ל חברת ברגו שליחות, אחרי שגיא ביקש ממני לקחת על עצמי לגבי המעקב של המשלוח הכוונה של המנוע, בגלל שגיא לא הרגיש טוב"**. [שם, שורות 31-32]. בהתייחסו לפגישות שנערכו בין המשיב לסלימאן, השיב: **"נסעתי עם גיא נראה לי 3 פעמים לפני המעצר, פעם אחת... נסעתי יחד עם גיא לבאר שבע אני חייתי ברכב ליד הדואר וגיא הלך לסולימאן להביא את הכסף אני לא ראיתי למי הוא הלך, אבל הוא אמר לי שהוא הולך להביא כסף, הוא רצה שאני אחכה לו ליד הדואר ברכב כי לא רצה שאני אראה את סולימאן נראה לי, בפעם השנייה שנסעתי עם גיא לא זוכר תאריך אני נשארתי ברכב וגיא ירד מהרכב להביא כסף לא יודע ממי זה היה בשוק הבדואי לא יודע כמה כסף לקח גיא באותו היום, ובפעם השלישית שנפגשתי עם סולימאן בביתו ועשינו על האש ורצינו לקבל ממנו כסף בסכום של 40,000 ₪ ובפעם האחרונה היינו עוד פעם בשוק הבדואי זה היה לפני המעצר ביום נראה לי, הגענו לסלימאן כדי לקחת \$10,000 ואני לא יודע מי היה ברכב וממי קיבל גיא את הכסף"** [שם, שורות 60-67].

ה. הודעת ערן מיום 11.9.2016 מוסיפה ומחזקת את גרסתו, תוך דגש נוסף הקריטיות של המשיב ביוזמה ובכוונה לשלבו בטיסה לקולומביה: **"יום אחד הוא פנה אלי ושאל אותי אם אני יכול לנסוע לקולומביה... ואז הוא אמר לי שאני אטוס לקולומביה עם סאני"**

ושהתפקיד שלי יהיה רק לשמור על הכסף.. אני יישאר כל הזמן בחדר ושסאני יצטרך כסף אני אביא לו. כסף לקנות מנוע וסמים ולשלוח את המנוע עם הסמים לארץ. אני הסכמתי ואחרי כמה ימים גיא אמר לי שסאני רוצה לנסוע לבד. כאילו מה אני הבייביסטר שלו. סאני מכיר שמה אנשים והוא דובר השפה ולא תהיה לו בעיה להסתדר ואנחנו נשלח לו את הכסף מפה" [שם, שורות 5-15]. בהמשך חקירתו לכשנשאל ערן אודות מטרת טיסתו לקולומביה השיב: "בהתחלה הוא [המשיב - א.ר.] לא אמר לי מה הוא רוצה להביא. זה בפעם הראשונה שהוא דיבר איתי בטלפון. הוא אמר לי שזה יצא לפועל הוא ידבר איתי. אבל בערך יומיים לפני הטיסה אז הוא הסביר לי בדיוק מה קורה. שאני נוסע עם סאני לקולומביה ובגלל שסאני לא יודע לשמור על הכסף, סאני יעשה רכישה של מנוע ושל סמים. וסאני יכניס את הסמים לתוך המנוע. והתפקיד שלי היה לשמור על הכסף שהוא לא יבזבז אותו" [שם, שורות 68-71].

לכל האמור ביטוי חוזר ונשנה גם בהודעת ערן האחרונה, אך דומני, די בכך.

1. ער אני לחלוטין למוטיבציה אפשרית ואף סבירה של ערן למזער את חלקו, גם במחיר של הקרבת גיסו. נוטה הדעת למסקנה, שייתכן וחלקו היה שולי פחות מכפי רצונו להציג את הדברים. ואולם, אפילו, אכן כך, כלל ועיקר: ראשית, יש בגרסתו הרבה מעל הנדרש כדי להוות תשתית ראייתית לחובת המשיב; שנית, נמצא להזכיר שבשלב זה אין בית המשפט נדרש לשקול בשאלות שבמהימנות; שלישית, שאילו סבר המשיב לשתף פעולה עם חוקריו, ייתכן שיכולים היינו ללמוד יותר על חלקו של ערן ביוזמה, אלא שבחקירותיו העיקריות בחר המשיב לשתוק - נושא שאף ארחיב בו בהמשך - ואם כך, מה לו להלין שניתן דגש כה רב על גרסת ערן, הרי הוא עצמו, אינו מספק גרסה מספקת; ורביעית, גם הסבר מאיזה טעם סבר ערן להפלילו לשווא את גיסו, מפי המשיב, לא שמענו. ייתכן, שדי היה באמור כדי להוות בסיס הולם למסקנה שיש ראיות לכאורה, ומעל הצורך, אתייחס למספר היבטים נוספים.

2. בד בבד, ניתנה הדעת לטענות הסנגורית הנכבדה שביקשה להצביע על סתירות בגרסת ערן, למשל ביחס לשאלה מתי עלה הרעיון לייבא סמים לארץ [ראה בטיעוניה מעמ' 8 שורה 9 לפרוטוקול]. לאחר שנבחנו הדברים הגעתי למסקנה, שאין בגרסת ערן סתירות של ממש.

ייתכן, ובהודעות שונות, בחר להתנסח מעט אחרת, למשל ביחס למועד בו התגבש הרעיון: מן הסתם, זכר בשלבים שונים שיחות שונות ומועדים שונים, ובתהליך בו מתגבש רעיון שכזה, ניתן להצביע על אבני דרך אחדות, בשלבים השונים. באופן כללי, פשיטא, ששוחחו הגיסים ביניהם רבות, היו שיחות שונות, ובשלבים שונים נזכר ערן בדברים שונים. אין אלה סתירות של ממש, והוא הדין גם ביחס למרכיבים שונים בגרסתו של ערן שפורטו והוצגו, לעיתים, בדרך מעט שונה בחקירותיו השונות, לעיתים גם לאור השאלות השונות שהוצגו לו, ואין בפני סתירות של ממש.

3. גרסת המשיב

א. כפירת המשיב במיוחס לו - חלקית. במרכזה, שתי טענות אליהן אתייחס בהרחבה, כי ייבוא מנועים זה מקצועו: "**... זה מה שעושה, הוא מייבא מנועים לארץ**" [עמ' 5 שורה 15 לפרוטוקול], וכי, לאחר שהבין לאיזה פרשה נקלע, דבר שבתחילה, לגרסתו, לא ידע, עשה את שעשה בשל כך שהוא - "**... בעצם אוים על-ידי סולימאן, מזמין המנוע, אוים על חייו, אוים על חיי משפחתו**" [עמ' 5 שורות 3-4 לפרוטוקול]. יתר על זאת, לגרסתו, ולפחות כפי שפורט בהודעתו השנייה מיום ה-31.8.16, לא היה הוא בקשר עם ערן ולא ידע דבר: "**עד השלב שהמנוע נמצא באוויר**" [עמ' 10 שורה 3 לפרוטוקול הדיון]. בהמשך אף הבהיר כדלקמן: "**... ורק כשהמנוע מתעורר באוויר הוא מבין לראשונה שיש סמים. איך הוא יודע? סאני סיפר לו**" [עמ' 10 שורות 4-5 לפרוטוקול]. ייתכן, שכוונת המשיב הייתה שבתחילה פעל בדרך עיסוקו ורק בשלבים המתקדמים של האירוע מצא עצמו מאוים, ואולם, ספק עד כמה מתיישבים הדברים, בוודאי על רקע גרסת ערן.

ב. ואולם, ככל שמשמע משני קווי ההגנה בהם נקט המשיב (כאמור לעיל - מקצועו כמייבא מנועים בו התנהל בתום לב וכי, לפחות משלב מסוים, אוים), ספק עד כמה עולים הדברים בקנה אחד עם דרך התנהלותו בחקירותיו. לראשונה נחקר המשיב ביום 31.8.16 והכחיש לחלוטין כל קשר לייבוא סמים מקולומביה - שורה 96 להודעתו. וככל שעלינו לחשוש שמא, אולי, לא הובנה תשובתו, שב הוא והסביר בשלהי הודעתו כי: "**לא ידוע לי סמים רק מנוע ידוע לי**" [שם, שורה 126]. מהודעתו השנייה, גם היא מיום 31.8.16 אך משעות אחר-

הצהריים, התחלנו לשמוע על גרסת האיומים, ובשים לב לטענות באת-כוחו הנכבדה מאוד של המשיב, יוטעם, שגם אם באופן כללי ניתן להבין שבשלבם שונים חש תוקפנות, למשל, מכיוונו של סלימאן, מכאן ועד למסקנה שכל שעשה עשה רק בשל כך שחשש לחייו ולא מעבר לכך, רחוקה הדרך עד מאד. אשר לגרסת האיומים ראה בהודעתו זו השנייה משורה 22 לפרוטוקול. מכל מקום, עדיין, נכון היה המשיב לנסות ולהשיב לשאלות חוקריו. למחרת נחקר בשלישית, אך אניח להודעתו זו בשל כך שהייתה קצרה ולא היה בה הרבה כדי לתרום.

ג. חשובה מכולן הודעתו הרביעית של המשיב שנגבתה ביום 5.9.2016. הודעה זו הינה תערובת מסובכת ומסבכת של גרסאות שיש בהן כדי ללמד על מידה של מעורבות, המגיעה כמעט כדי מקצת הודאה, ואולי אף מעבר לכך, מן הצד האחד, ושמירה על זכות השתיקה כל אימת שנשאל שאלה ממנה רצה הוא לברוח, מן הצד השני. ומן הכלל אל הפרט. לראשונה מסר גרסה שעל פניה יש בה כדי ללמדנו על הקשר בינו לבין הפרשה הכוללת:

אני בעבר הכרתי את סולימאן הבדואי ועזרתי לייבא אוטו, לא זוכר בדיוק מתי לפני בערך שנה. ובזמן הזה התקשר אליי 3 חודשים אחרי שהאוטו הגיע שאני אעזור לו להביא מנוע מחו"ל. אמר לי את הדגם, אמרתי שאין בעיה אני אבדוק. בדקתי את המחיר וחזרתי אליו אבל הוא אמר יקר מדי. הוא חזר אליי אחרי שבוע וחצי ואמר שיש לי חבר מקולומביה שמצא את המנוע אבל הוא לא יודע איך לקנות אותו ולהביא אותו, אז אני צריך מישהו שמדבר ספרדית טוב. אמרתי אין בעיה. אני אבדוק לך. הכרתי לו את סאני הם דיברו ביניהם בקשר למנוע, אחרי שגמרו החליפו טלפונים ואז לא הייתי מעורב בתמונה. אחרי שבוע וחצי סולימאן אמר לי שסאני נוסע והחבר של סולימאן נוסעים לקולומביה לא יודע בדיוק מי החבר של סולימאן. זה היה לפני שלושה חודשים אפילו פחות חודשיים וחצי... סולימאן וסאני התקשרו אליי לפני חודש בערך ואמרו שהם לא מצליחים למצוא משלוח והובלה. אמרתי להם שאני אבדוק ומצאתי להם את חברת DHL. נתתי להם את המספר טלפון שהחברה תתקשר לסאני. סאני התקשר אליי מקולומביה אז היה לי את מספר הטלפון שלו. הם התקשרו וארגנו, החברה אספה את המנוע שאחרי שבוע שבועיים זה לא עלה לטיסה ואז סאני וסולימאן התקשרו אליי ובדקתי מה קורה עם המשלוח. אז DHL ביקש שנמלא דף שאין שום דבר מסוכן וכל זה. כשזה בא לעלות על טיסה סאני התקשר אליי ואמר גיא אין לי כסף תעזור לי וששלחתי לך הפתעה שזה עושה דבר טוב וזה ואז קלטתי מה יש בתוך המנוע. התקשרתי לסולימאן ואמרתי שאני לא מסכים לדברים האלה והוא אמר שתבלום את הפה אם לא אני שוחט את סאני ושוחט את אחותו. לא הסכמתי אז הלכתי להיפגש עם סולימאן בבית קפה בבאר שבע איפה שהשוק. דיברתי איתו שאני לא מסכים לדבר ואני לא יודע מה התכנון שלהם הוא התחיל לאיים עליי ואמר שהוא יודע את הכתובת שלי ואת מספר

**תעודת זהות שלי ושהוא יבוא לשחוט אותם ראיתי את עצמי כלוא שאני לא יכול לברוח
אז דיברתי עם ערן וסיפרתי לו את הסיפור** [שם, שורות 10-28].

אכן, תמצית גרסתו היא ברוח קו ההגנה בו נקט ושתוארה לעיל, כי בשלב מסוים גילה שהסתבך והיה כבר מאוחר ומסובך לצאת מהפרשה. ואולם, כשעברה החקירה לשאלות ממוקדות, החל המשיב נוקט בזכות השתיקה. כך, למשל, לכשנשאל על הכספים שקיבל מסלימאן, גילינו לפתע, ששותק המשיב [הודעת 5.9.16 שורות 66-68]. בולטת שבעתיים התנהלותו של המשיב משורה 109 להודעתו ולמשך עוד כשלושה עמודים שמשקפים חקירה ארוכה מתמשכת נוספת: בשמירה על זכות השתיקה מצא המשיב את הפתרון הנכון לחקירה המביכה אליה נקלע, ובידוע שיש בכך כדי להוות חיזוק לחשד [ראה, ע"פ 9141/10 אברהם סטואר נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים, 28.4.2014].

ד. גם בחקירתו החמישית נמנע המשיב מלענות למרבית מהשאלות עליהן נשאל. ואולם, יתר חשיבות מוצא אני דווקא בהודעתו השישית. חקירתו זו מלמדת על נכונות מה לסגת מרצונו הקודם לשתוק בחקירתו, ויש בה כדי להוסיף וללמדנו מספר נקודות. אישר הוא קבלת סכום מסלימאן: **"1100 או 1200 שקל. לא עשיתי משהו בשבילו"** [הודעה מיום 8.9.16 שורה 44]. ודוק: תיאור קבלת הכסף תוך ציון העובדה (לטענתו), שלא נעשה דבר מיוחד בשביל סלימאן, אינו מתיישב עם הגרסה שפעל רק בשל כך שאוים. חשיבות נוספת מוצא אני בעמדתו כלפי גיסו איבגי שהפלילו. בתשובה לשאלה מי הכניס את ערן לכל עניין היבוא של המנוע, ענה המשיב: **"ביקשתי ממנו עזרה"** [שם, שורה 73]. ועתה, צא ודייק: לגרסת המשיב עצמו חש מספיק נוח כדי לבקש עזרה מערן, היינו לנו תמונת מצב שמחזקת את המסקנה שלא הייתה לערן כל סיבה להפליל סתם את המשיב. ואם בכך אין די, לגרסת המשיב, בכל הקשור למנוע, מי שפנה לערן היה הוא עצמו, המשיב, שביקש עזרה, כלשונו הוא, ומדברים הדברים בעד עצמם. ושלא לדבר על כך שבמישור זה אין כל זכר לאיום או שאר גרסאות תמוהות שהועלו מצד המשיב בכיוון זה. לא זו, אף זו, המשך החקירה עוד מחמיר את המצב. בתחילה, בתשובה לשאלה: **"למה אתה צריך עזרה מערן?"** השיב שלא הרגיש טוב [ראה שם, שורה 75], תשובה לא ברורה, אך לאחר שנשאל האם אמור היה ערן לקבל כסף עבור העזרה שביקש ממנו המשיב [שורה 76], נתהפכה הקערה ופנה המשיב לדרכו הקודמת - שמירה על זכות השתיקה. במעלה הדרך נשאל המשיב האם מתוך סכום צנוע שקיבל לגרסתו כ-1200 דולר, תכנן לשלם לערן עבור העזרה שביקש וקיבל, אך שוב,

בחר הוא לשתוק.

ותמיהה רבה בלבנו עתה, מדוע לאחר שתיאר המשיב בקשת עזרה לגיטימית מגיסו בשל כך שלא הרגיש טוב, לכשנשאל אם נכון היה לשלם תמורת עזרה תמימה זו, זכינו לשתיקה [שורה 81]. לכאורה, עזרה שנתבקשה מהגיס אינה רלוונטית למעשיו של סאני וניתן היה לומר את הדברים ללא כל קושי. ברם, לכשנשאל מי הכניס את סאני לעניין היבוא של המנוע [שורה 82], שוב לא זכינו, אלא לשתיקה. בכל המארג הנוגע למערכות היחסים לסולימאן ולסאני, בחר המשיב לשתוק. לכשנשאל בכמה הזדמנויות קיבל כסף מסולימאן - שתק [שורה 98], לכשנשאל כמה כסף הועבר לסאני - שוב שתק [שורה 100], וכשנגעו השאלות לקשרים אחרים במארג כגון העברת כספים אפשרית מערן לסאני, לא השיב, אלא כי: **"לא ידוע לי ושומר על זכות השתיקה"**. וקודם שחתום את הדיון בהודעתו זו של המשיב, אציין שבולט בה מאוד שנעדרת ממנה גרסה סדורה בשאלה מי וכיצד איים עליו, ולהזכיר שהיה זה אחד מהטיעונים העיקריים מכיוונו בבית המשפט.

4. חיזוקים ראיתיים נוספים

ספק אם לאחר האמור נדרש הדיון הראיתי לחיזוקים ראיתיים נוספים, ואולם, ולטעמי מעל לכל צורך, אתן בקצירת האומר ביטוי לאחדים מהם שנזכרו במהלך הדיון.

א. המשיב העביר כספים לחו"ל במספר פעימות ובסכומים שאינם מתיישבים עם גרסתו. אסמכתאות לכך שלא נתבקשתי לפקפק במהימנותן, בחומר הראיות.

ב. כזכור, גרס המשיב שהבין שהמדובר בסמים, כלשון באת כוחו הנכבדה במהלך הדיון, רק כשהיה המנוע באוויר. דא עקא, מחקרי תקשורת מלמדים על שיחות עוד הרבה קודם לכן.

ג. בפני בית המשפט גם מקבץ נרחב של ראיות, שלמעשה אינן מוכחות על ידי ההגנה, באשר גם לטענתה נעשו הדברים, גם אם, "תחת איומים, ככורח", ביחס למעשי המשיב מעת הגיע המנוע לישראל: במישור המכס, תשלום לשחרורו (עמילי מכס), טיפול בהובלה לנגב, ועד למעצרו לצד אחרים, בנגב, באתר המזוהה עם סולימאן, בעקבות הגעת המנוע, ומדברים

הדברים בעד עצמם. ביחס למעשי המשיב, ראה גם בדברי באת כוחו הנכבדה מאד, בעמ' 5 שורות 11 - 13 לפרוטוקול.

יש באמור חיזוקים רבים לכל האמור.

5. לסיכום של דברים

טענת המשיב, שלא ידע דבר "עד שהיה המנוע באויר" - מופרכת על פניה. בטענתו שאוים יש מקצת אמת מבחינה זו, שניתן לקבל שהקשר עם סולימאן לא היה מן הקלים ולא תמיד התאפיין ברכות מצד סולימאן, אך מעבר לכך אין בטענה זו דבר: המשיב עצמו היה חלק מעיצוב הקשר ובנייתו מתחילתו, יכל היה להימנע מכך מתחילה, ואם בשלביו המתקדמים חש מעט 'ממולכד' גם כי פחד מסולימאן, אין לו להלין אלא על עצמו, באשר במו ידיו ומכח יזמתו, הגענו עד הלום. משעה שהביא על עצמו קשר לא סימפטי זה, לטענתו שפעל רק בשל כך שאוים, אין אחיזה, בודאי לאור הראיות בדבר חלקו המרכזי במהלך הכולל.

התשתית הראייתית שביסוד כתב אישום זה - מלאה, מבוססת, איתנה ומוצקה. תשתית זו, אינה מתבססת רק על הודעותיו המפורטות של ערן, והדרך הפתלתלה בה בחר המשיב להתנהל בחקירותיו, אלא גם על התמונה הכללית, על פרטיה, ואין לתמוה: כאשר על הפרק חקירה שראשיתה בקשר עם רשויות האכיפה בקולומביה, המודעות לקשר העברייני עוד משלב העמסת המנוע, וכאשר ברקע מהלך הנמשך למעלה משלושה חדשים, בידיעת המשטרה ובתוך כך יוער שגם האזנות סתר התבצעו, זאת בעוד אין המעורבים חושדים בדבר, עד הגעת המנוע והקמח המוצפן בבוכנותיו לנגב, לא נותרה כמעט שאלה שלא ביקשו החוקרים 'לכסות'. ואף היה להם כל הזמן לצורך זה בשיתוף פעולה מלא עם הרשויות בארץ המוצא. בנסיבות אלה, אין פלא שמעורב אחד הודה בהכל, וגיסו, הוא המשיב, ניסה את מזלו במתן תשובות כה רדודות, שחש הוא עצמו, שלא היה בהן כדי לספק, עד שהחליט שעדיפה כבר שתיקתו על פני מתן "תשובות", שלא תשובות הן.

יש בנמצא תשתית ראייתית מוצקה למיוחס למשיב בכתב האישום. לטענת ההגנה, לא היה המשיב יותר מאשר מי שסייע לאחר מעשה, לכל היותר. לטענת המבקשת - המשיב הינו אבן הראשה למארג העברייני הכולל. מקבל אני עמדה זו, ולכל היותר, נכון אני לרככה במעט באשר יש בה כדי להמעיט במעט ושלא בצדק במקומם של שותפיו, ולקבל, שייתכן וניתן לראותו כשותף מרכזי, לצד מעורבים נוספים שחלקם אינו

נופל משלו (כגון סאני, שרכש את המנוע והחביא בו את הסם ואולי גם ערן שהגם שגרסתו מלאה, ייתכן שניסה להמעיט במעט בחלקו). אם בכלל, יש מקום לשאלה האם היה הוא השותף המרכזי, או אחד ממספר שותפים מרכזיים, וכשלעצמי, נוטה דעתי במעט לאפשרות השניה. ואולם, בכל מקרה, כל טענות ההגנה שביקשו למזער את חלקו או ללמדנו שפעל תחת איומים וכל כיוצא באלה, נעדרות כל אחיזה, ודין לדחייה.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ז, 10 באוקטובר 2016, במעמד הצדדים.

החלטה

1. החלטה מסכמת בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. ההחלטה ניתנת בהמשך להחלטת דלעיל שיוחדה למישור הראייתי.
2. במוקד טיעוני המבקשת חזקת המסוכנות המעוגנת בחוק ביחס לעבירות סמים, תוך דגש על היקף העבירה וחומרתה, כשבמוקד ייבוא מעל קילוגרם וחצי של קוקאין בדרך מתוחכמת ובשיתוף פעולה עם אחרים.
3. במוקד טענות ב"כ הנכבדה של המשיב צוינו קשיים רפואיים רבים מהם סובל המשיב, ועיקר הדגש בטיעוניה הושם על העובדה שגיסו של המשיב, שותפו לעבירה, שוחרר לחלופת מעצר ונעשה הדבר אף בהסכמת המבקשת.
4. לצד האמור פורטו טענות נלוות בכללן ביחס לעברו הפלילי של המשיב ולרבות בהשוואה לעברו הפלילי של שותפו, ערן איבגי, שעניינו נדון בהרחבה במסגרת הדיון הראייתי. אסתפק בנקודה זו בכך שאקבע שבכל הקשור לבקשה זו, ביחס לשניהם, העבר הפלילי, אינו העיקר: לחובת שניהם עבר פלילי, אך מוגבל בהיקפו וביחס לשניהם אין הוא מתחום הסמים. הנכון לטעמי, להניח להיבט זה ולהימנע מלייחס לו משקל עודף במסגרת החלטה זו.
5. כלל ועיקר. נפסק, וחזר ונפסק, שככל שעל הפרק עבירות סמים חמורות, האינטרס הציבורי שמקבל את

ביטוי בין היתר בחזקת המסוכנות הגלומה בעבירות סם, מצדיק מעצר עד תום ההליכים וללא חלופת מעצר. ופשיטא, שייבוא של מעל קילוגרם וחצי של קוקאין הינו פשע בדרגת חומרה גבוהה מאוד, ואם נכון האמור ביחס לעבירות סמים מסוגים רבים ושונים, קל וחומר שתקף האמור ביחס לעבירה דנן. שימת לב בנקודה זו, לאמור בסעיף 21 (א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים בדבר חזקת המסוכנות והשוו בש"פ 5246/13 **נאור הרוש נ' מדינת ישראל** (כב' השופט פוגלמן); בש"פ 4608/14 **בגייב נ' מדינת ישראל** (כב' השופט סולברג) ופסיקה רבה נוספת ועקבית - עיין שם. בתוך כך אציין גם, כי על הפרק עבירה שבוצעה בצוותא, יחד עם אחרים, אף לא כולם נעצרו וזאת, תוך תחכום ומורכבות שקיבלו ביטוי בקשר לספקי סמים בקולומביה ואף לכך משקל בהחלטת בית המשפט.

6. כאמור, דגש רב הושם על-ידי ההגנה על ההשוואה בין מצבו של המשיב למצבו של גיסו, ערן. ואולם, ככל שיש בהיבטים רבים דימיון בין השניים, כך גם ניכר השוני. כפי שצינתי בדיון הראיתי, ייתכן, שגרסת ערן המהווה את עמוד התווך של ראיות התביעה, מתאפיינת בנטיה מסוימת של ערן למזער את חלקו. מבחינה זו יש מידה של ממש בטענות הסנגורית. ועם זאת, ביחס לחלקו של המשיב בפרשה, קשה להפריז, ודי אם אזכיר שהדרך שנבחרה לביצוע העבירה התמקדה בייבוא מנוע מקולומביה והסלקת הסם בבוכנותיו, ולגרסת המשיב עצמו, ייבוא מנועים הוא תחום עיסוקו. דומני, שבכל הקשור לחלקו, ולרבות בהיבט ההשוואתי לערן, מדברים הדברים בעד עצמם.

7. יתר על כל זאת, אתקשה שלא לייחס משקל הולם גם להבדל בין השניים בכל הקשור להתנהלותם במהלך החקירה, ואפילו ההגנה בהגינותה, בנקודה זו, כבר לא באמת ביקשה להשוות בין השניים. בעוד ערן מסר גרסה מפורטת וכוללת, שלצד הפללת המעורבים, יש בה גם כדי לסבך את עצמו, ובפשטות הדברים על הפרק מעורב שקיבל אחריות והודה באופן גורף בחלקו בפרשה, הרי המשיב, בשלבים קריטיים של החקירה, העדיף לשתוק ובנקודה זו ראה בפסקה שייחדתי לנושא זה במסגרת הדיון הראיתי. לכך משמעות לא מבוטלת כאשר מתבקש בית המשפט להשוות בין השניים. ההגנה הניחה על שולחני את פסיקת בית המשפט בעניין חסיד (בש"פ 3380/13 מדינת ישראל נ' חסיד), בה הושם דגש על הצורך להימנע משונות בין ההתייחסות למעורבים בפרשה שעניינם דומה. דא עקא, אתקשה לקבל זאת בעניינינו. ראשית, בשל כך, שכאמור, הבסיס להשוואה בין השניים בעניינינו, מוגבל בהיקפו, ושנית בשל כך שבהחלטה דהתם, בה הוחלט על דחיית ערר המדינה, קיבל עקרון השוויון את מקומו האמיתי, כשיקול אחד במסגרת מארג של שיקולים שונים. די לעיין באותה החלטה כדי ללמדנו שדובר בה על משיב ששהה 19 חודשים בכלא הטורקי ועוד

כארבעה חודשים במעצר בישראל, וברור על פני הפסק, שהיה לכך משקל ניכר בהחלטה לדחות את ערר המדינה. ובמילים אחרות - גם אותה פסיקה לא התבססה על עקרון השוויון אלא נתנה לו מקום נכבד, ובצדק, אך זאת במסגרת מכלול שיקולים אחרים ונוספים שאינם רלוונטיים לענייננו.

8. במצוות החוק מחויב אני לשקול חלופת מעצר. עושה אני כן. ואולם, לאחר ששקלתי בכך, על יסוד משקלו המצטבר של כל האמור לעיל, נמצא לנכון להורות שבנסיבותיו של המשיב אין כל מקום לחלופת מעצר. ממילא גם אין הצדקה להזמין תסקיר מעצר שעה שעל פני הדברים אף חלופה לא תיכון.

9. סוף דבר, בנסיבות העניין, המשיב במעצר עד תום ההליכים. במקביל, שימת לב שב"ס לטענות המשיב בדבר צרכים רפואיים חריגים.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ז, 10 באוקטובר 2016, במעמד הצדדים.

אלכסנדר רון, שופט